

(המשך מעמוד 15)

ככלל, עבירות של צווארון לבן ומטבע זר הן עבירות מאוד מסוכנות. היו מיקרים שהייתי צריכה לשבת שעות עם הנחקר ולהסביר לו שביצע עבירה, הוא לא הבין כלל — או לא רצה להבין — שהיתה עבירה.

חלק מהאנשים שנחקרו עליידי פנינה נשלחו למעצר עד-תוסדההלי-כים. כך היה עם ישראל ארוך, מבנק דיסקונט, שהורשע וסיים לרצות את עונשו. כך היה עם משה פרוסמן, ששחרר ממעצרו לאחר כמה חודשים, וכך הדבר עם דויד בלאס, שעדיין נמצא במעצר עד-תוסדההליכים.

חינוך עם גניש

זו נקודה רגישה אצלי, היא אומרת. לדעתי, המעצר נתון לשינויים בגלל רעת-הקהל האינדיווידואלי. יש שופטים הרוגלים במעצר עד-תוסדההליכים בגלל חומרת העבירה, ויש כאלה המתנגדים לכך. ותלוי לאן העצור נופל.

היום, כדעבר, אני מצטערת למשל שביקשנו את מעצרו של ארוך. אבל אז היתה אווירה כזו, שיתרות-המטבע-הזר של המדינה ירדו, וארוך נאשם בכך שהוא העביר לחוץ-לארץ עבור לקוחות תיו יותר ממיליון דולר, ולכן הוא נעצר.

אבל היום, אחרי שפרוסמן שוחרר, לא הייתי מבקשת את מעצרו של ארוך עד תום ההליכים. על בלאס אני לא רוצה לומר רבה, מכיוון שאינני מכירה את התיק על בוריו, וגם מפני שהמישפט עדיין מתקיים.

אני מודעת היטב לכך שהמישטרה משתמשת היום במעצר עד-תוסדההלי-כים כדי להקדים את המישפט. כי אם הנאשם לא יושב במעצר, מישפטו יישמע בעוד שנתיים או שלוש, ואז

ל עיתים היו הנחקרים עורכדין. למרבה הפליאה, איש מהם מעולם לא טען לזכות השתיקה.

תמיד חששתי שעורך-דין ינצל את זכות-השתיקה שלו. אבל מתברר כי במצב כזה, כאשר הם מופתעים, עורכדין ריז מתנהגים כמו כל נחקר אחר. אני במקומם הייתי משתמשת בזכות-השתיקה, אבל איש מהם לא עשה זאת.

באחוזים, עורכדין הנחקרים לא היו רבים, אבל נתקלתי בכמה וכמה. אני במיוחד מתעבת את העבירה של גניבה מלקוחות עליידי עורכדין. גר, אה לי שזה דבר מכוער מאוד כאשר סומכים עליך ואתה גונב.

היה מיקרה שחקרנו עורך-דין כחשד שגנב ירושה שהשאירה ישישה רומניה לקרוביה. היא היתה ערייית, והיו לה קרובים רק ברומניה. הקרובים ברומניה היו גאלצים. עליי החוק הרומני, לכתוב שישלחו להם את הכסף לשם. אבל הם העבירו לעורך-דין מס' רים שלא ישלח את הכסף לרומניה, כי אז הוא יאבד את ערכו. הם רצו לבוא לארץ ולקחת את הכסף.

העניין נמשך הרבה זמן, ובסוף עורכדין נטל את הכסף לעצמו וקנה בית גדול, בן חמישה חדרים. כדי למנוע מהיוורשים לקבל את הכסף, הוא אפילו כתב מיכתב לשלטונות בררמניה, שלא יתירו להם לעלות ארצה. כדי לקבל את הכסף, הוא זייף חתימות וייפויי-כוח.

הוא היה אגוז קשה לחקירה. כאשר ערכתי חיפוש במישרדו, הוא טען שהתיק שלקחתי לא היה התיק הנכון, ודחף לי תיק נוסף. לקחתי את שני התיקים. בתיק השני גיליתי את הטירטוט של הזיופים.

אבל כדי להוכיח זאת בבית-דין מישפט הייתי זקוקה לדוגמת כתב-יד. ידעתי שאם אבקש ממנו, הוא לא יתן לי רוגמה מרצון, ולכן נעזרתי בתחבר לה.

ככל פעם שנחקר, הוא היה מספר איזו גירסה שלא נגעה כלל לעניין. הזמנתי אותו אליי לחקירה, וכאשר התחיל שוב לחזור על הגירסה הזו, ארתיו לו שנמאס לי כבר לשמוע זאת, אבל כדי שלא יאמר שמתעלמים ממנו, אני מרשה לו לכתוב את גירסתו ולמסור לי אותה.

הוא ישב וכתב שלושה דפים מל-אים. אני עמרתיו באותו זמן במיסדרון של היחידה והתאפקתי לא לצחוק. כאשר חזרתי הביתה וסיפרתי לבי עלי בחיך על התחבולה הזו, הוא אמר לי: אני מקווה שאף פעם לא תחקרי אותי!

פנינה מודעת לכך שיצא לה שם של חוקרת קשוחה. אני לא יודעת מרוע. מעולם לא היתה נגדי כל תלונה, ואני חושבת שתמיד נשארת ביחסים טובים עם הנחקרים שלי.

היתה אפילו בעיתונים בומנו תמרנה ששלום גניש מחבק אותי בבית-דין מישפט. זה היה די מביך, גם לי וגם לו. הוא היה במצב מצוקה, כאשר נעצר, ואני הבנתי אותו.

כמעט מעולם לא שנאתי או תיעבתי את הנחקרים שלי. להיפך, אני חרשבת שלעיתים קרובות אפילו חיבבתי אותם. למשל גניש — הוא סבל כמי עצר מבעיות-פרקים, אז שיחררנו אותו לפני הזמן.

ורכטמן, למשל — לאחר שהוא כבר היה בכלא מעשיהו, הייתי בכיקור בכלא. הוא ראה אותי והתנפל עליי כחיבוקים: פנינה-לה, פנינה-לה! ההחברה צחקו ממני ושאלו אם זה חבר שלי או נחקר שלי. אבל הוא ארס נחמד וסימפאטי, ואין לי שום דבר נגדי.

קיסר

עכשיו ב- אילת - כמו בארץ אחרת!

מלון קיסר אילת, המחודש והמפואר, מציע לך תוכנית מיוחדת לקיץ:
מ-14.5 עד 1.7 (למעט 2-7.6)

ללא תשלום
לשוהים 4 לילות ויותר:
• הפלגה ביאכטה, כולל ארוחת צהריים או ארוחה במסעדה סינית.

49 ש"ח
בימים א', ב', ג', ד'

60 ש"ח
בימים ה', ו', שבת

הזמנות: 059-76161, 03-226169

המחיר ללילה לאדם בחדר זוגי, לינה וארוחת בוקר, כולל כל המיסים, למעט שהיה של לילה אחד בלבד בימי שישי.

גני טל העולם הזה

עורכת-דין בן-יוסף כסף בפריזר ועץ-אשוח

העניין יהיה כליכך ישן, שהוא לא יקבל עונש אפקטיבי בכלל. למשל, קבלן שחקרתי בשנת 1978, כתב-האישום נגדו הוגש כעבור כמה חודשים, אבל המישפט הסתיים רק לפני שנה. וכמוכן שאו הסכומים שעליהם דובר הפכו מצחיקים, בגלל האינפלציה שהייתה, והוא קיבל שלושה חודשים על-תנאי. לוא המישפט היה נערך מייד, העונש היה שונה מאוד. פנינה איננה צמאה לרם. היא אינה מחפשת דווקא עונשים חמורים. זה לי מדתי מוגל. הוא אמר שלא חשוב העונש, העיקר שעשינו את העבודה כמו צריך. כאשר עבדתי תקופה מסר יימת במכס, כמעט שלא העמדנו אני שים לדין. אבל מה שכן עשינו היה שסתמנו את הפרצות. כיום כבר אראפי שר לעשות כל מיני דברים שעשו או. אבל במקומות אחרים לא תמיד הצלחנו לסתום את הפרצות, ויש עדיין אפשרויות לתחבולות רבות.

לוא רצתה, יכלה פנינה לכתוב ספר על הפרצות בחוק, המאפשרות לעקוף את החוק ולעשות בצורה חוקית דברים שונים, שאינם מומלצים עליידי המישטרה. אבל פנינה טוענת כי לא לשם כך עברה לשוק הפרטי. עם כישורים כשי לה, יש לשער, גם בלי זה היא תצליח מאוד כעורכת-דין פרטית, ואולי תייצג כיום את אותם שבעבר חקרה והעמידה לדין.

ברכותינו ליובלו של העולם הזה

ש. סגל ושות', הדפסות בע"מ

סמטת מנורת המאור 8 (פינת נחלת יצחק 36) תל-אביב 67448